

Список використаної літератури:

1. Проект Закону «Про внесення змін до Конституції України (щодо скасування адвокатської монополії)»: Внесений до Верховної Ради України Президентом України В.О.Зеленським 29 серпня 2019 року № 1013. URL: https://w1.cl.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=66242.
2. Бірюкова А. М. Монополія адвокатури як прояв впливу глобалізації. Прикарпатський юридичний вісник. 2015. Випуск 3(9). Том 3. С. 3-6.
3. Закон України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» від 2 червня 2016 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2016. – № 28. – Ст. 532.
4. Лівінська К. Б. Монополізація адвокатської діяльності: проблемні питання. Часопис Київського університету права. 2015/3. С. 398-401.
5. Ляшенко Р. Д., Мамчур С. М. Запровадження адвокатської монополії в Україні: переваги та недоліки реформи. URL: http://ir.znau.edu.ua/bitstream/123456789/9014/1/Nauk_chyt_2017_143-146.pdf.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Билиця Ігор Олегович**

Паскаль В.В.

студент 2-го курсу факультету адвокатури
Національного університету «Одеська юридична академія»

АДВОКАТСЬКИЙ ЗАПИТ В УКРАЇНІ

Слід вказати, що адвокатським запитом в Україні є саме звернення у письмовій формі адвоката до будь-якого органу місцевого самоврядування, органу державної влади, їх посадових та службових осіб, громадських об'єднань, установ, підприємств, організацій незалежно від форми підпорядкування та власності, з приводу надання певної інформації, копії документів, необхідних адвокату для надання якісної та ефективної правової допомоги особі яку вона представляє або захищає.

Внаслідок цього, частими є випадки, коли адвокат зловживає своїми правами щодо адвокатського запиту, котрі порушують національне законодавство, а також незаконних відмов з боку органів місцевого самоврядування, органів державної влади, громадських об'єднань, установ, підприємств та організацій надавати копії документів та будь-яку інформацію, яка потрібна адвокату для забезпечення якісної, а головне ефективної адвокатської діяльності, за допомогою такого інструмента

як – адвокатський запит. Аналіз чинного національного законодавства свідчить нам про те, що адвокат має законне право направити адвокатський запит не для задоволення власних інтересів, а лише в чітких та зазначених межах виконання договору з клієнтом з приводу надання останньому правової допомоги. Також суворо забороняється подавати адвокатські запити з метою одержання роз'яснень та консультацій положень чинного законодавства [3, с.2].

Отже, закон чітко встановлює, що адвокатським запитом є саме письмове звернення, але з обов'язковим додаванням документа, який підтверджує повноваження адвоката. Ще одним важливим аспектом є чітко встановлені саме національним законодавством строки надання адвокату відповідних документів та конкретної інформації. Для органів місцевого самоврядування, органів державної влади, керівників установ, підприємств, громадських об'єднань, організацій, яким направлено відповідний адвокатський запит, зобов'язані протягом п'яти робочих днів із дня отримання запиту надати адвокату відповідні копії документів, інформацію, але яка стосується даної справи, крім інформації з обмеженим доступом. Ми повинні зауважити, якщо адвокатський запит стосується надання певного великого обсягу інформації або вимагає пошуку документів серед значної кількості баз даних, то строк розгляду цього адвокатського запиту може бути збільшено, відповідно до чинного законодавства, але не більше ніж до двадцяти робочих днів, за умов надання обґрунтування причин такого продовження [2, с.3].

Взагалі, потрібно розібратися, яка саме відповідальність передбачена чинним законодавством за ненадання обґрунтованої відповіді на адвокатський запит? Тому, що це питання є дуже актуальним і неоднозначним. Отже, якщо ми проаналізуємо деякі статті Кодексу України «Про адміністративні правопорушення», то зокрема, частина 5 статті 212 з позначкою – 3 встановлює, що за необґрунтовану відмову в наданні інформації, неповне або несвоєчасне надання потрібних копій документів або інформації адвокату, надання інформації, що не відповідає дійсності, у відповідь на адвокатський запит на відповідну посадову особу – порушника може бути накладено штраф у встановленому розмірі від 425 гривень до 850 гривень. Якщо, ми звернемося до бази даних судових рішень, то побачимо, що існує багата судова практика з приводу ненадання або перешкоди отримання відповіді на адвокатські запити. У багатьох випадках, судді у мотивувальній частині встановлюють те, що адвокат під час здійснення своєї діяльності має повноцінне та законне право вчиняти будь-які дії, які не заборонені чинним національним законодавством, для необхідного та належного виконання своїх професійних обов'язків, а зокрема, звертатися з адвокатськими запитами, у тому числі щодо отримання копій документів, а також інформації до органів місцевого самоврядування, органів державної влади, їх службових та посадових осіб, керівників установ, підприємств,

організацій, будь-яких громадських об'єднань, а також до фізичних осіб (але за їх письмовою згодою) [1, с.15].

Тому, на підставі викладеного можемо зробити такий висновок, що право адвоката на адвокатський запит є одним з фундаментальних, найбільш важливих його прав та одним з основних засобів отримання інформації та документів для адвоката. Але, на жаль, маємо зазначити той факт, що наразі існують певні проблеми та непорозуміння із повноцінною реалізацією адвокатами свого права на адвокатський запит, зокрема із вищезазначеними проблемами.

Список використаної літератури:

1. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» від 05.07.2012 № 5076-VI.
2. Кренець О. Адвокатський запит: ефективність інструменту / Олександр Кренець. // Юридична практика. – 2019.
3. «Бути чи не бути» відповіді на адвокатський запит.[Електронний ресурс].Режим доступу: <http://anapol.com.ua/statti/60-buty-chy-ne-buty-vidpovidi-na-advokatskyi-zapyt.html>

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Курганський Олександр Валерійович**

Підберезна О.О.

*студентка 2-го курсу магістратури
факультету прокуратури та слідства*

Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМИ ЗДІЙСНЕННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ В РАМКАХ ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ РІШЕНЬ ЗА ВИКЛЮЧНИМИ ОБСТАВИНАМИ

Перегляд судових рішень, зокрема, за виключними обставинами, які передбачені ч. 3 ст. 459 КПК України [1], є однією з основоположних гарантій прав засудженого у кримінальному провадженні та невід'ємним елементом, передбаченого статтею 6 Конвенції, права на справедливий суд.

Вже згаданою ч. 3 ст. 459 КПК України визначається виключний перелік обставин, за якими може бути переглянute судове рішення будь-якої інстанції. Наразі однією з найбільш поширених підстав для перегляду рішень за виключними обставинами є встановлення міжнародною судовою